

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A korrupció korszakai.

Pécs, 1897. március hó 23.

(* *) Telve van a levegő a korrupció mérges lehelletével. Mindenütt, ahol az emberek a társaséletet keresik: vendéglők-től, kávéházaktól kezdve a pártklubokig, a vezető kaszinókig, nem beszélnek egyébről, mint hogy hány olyan ember van még ennek az országnak előkelő társadalmában, politikai életében, aki a nemzeti vagyoni megkárosodására használta ki azt a befolyást, a melylyel a közbizalom azért ruházta föl, hogy annak a vagyonnak önzetlen, beesületes őre legyen.

Ha két előkelő politikai pártállású ember találkozik egymással, szinte félve szoritja meg a nyilvánosság előtt egyik a másikat kezét, mert mindegyiknek az a gondolat villan meg az agyában: ki tudja, nem sül-e ki reád is egy pár óra múlva valami korrupció? Nem vagy-e hitvány kufár, aki nyomorultul üzérkedtél a saját zsebed javára a közvagyonból? Aki rendjeleket árultál, üzleteket közvetítettél proviziók mellett, vagy hivatalos helyzettednek fölhasználásával vicinálisokban garázdálkodtál s felhasználtad a fából való vashid teoriáját?

A közbizalom és a közös emberi tisztet megszűnt az egész vonalon s míg a feddhetlen tisztesség felháborodással vonul félre ebből a miazmás atmoszférából; addig a másik részen a megfélemlített kufárhad ijedten rebben össze s a büntársak konzorciuma már előre keresi a kibuvókat arra az esetre, ha lerántják képes feléről az álarcot, melylyel bűneit eltakarta.

Mondhatjuk, ime megértük azt az időt, hogy nincs Magyarországon társadalmi osztály, a melyből ne szedné a visszaélés áldozatait. A vármegyék, városok, hivatalok, egyesületek, vagy pénzintézetek éléről itt-ott csak le kell lebbenteni a fátyolt s olyan sebek tárulnak elő, mint a pestises testről, a melytől az emberek nemesebben érző lelke elfordulni kénytelen.

Egy erkölcstelen politikai rendszer ütötte ez ország közéletére bélyegét s mióta ez a rendszer két évtizednél tovább tartott uralmával nehezedett a nemzetre, azóta árad szét ebből a politikai romlásból az az áradat, mely már annyi gyenge, vagy hitvány lelket sodort magával szennyes áradatába.

Mióta uralkodik a korrupció ily általánosságban Magyarországon?

Azóta, mióta Tisza Kálmán 1875-ben megcsinálta a fuziót s elfoglalta a miniszteri széket. Tapsok viharzottak az ország házában, midőn elhangzottak annak a be-

szédnek utolsó akkordjai, a melyben a balközép egykori vezére föladta eddig valott elveit s szegre akasztotta a bihari pontokat.

Nem tagadható, tényekkel igazolható dolog, hogy a korrupció Tisza Kálmán uralmával együtt kezdett uralkodni Magyarországon. Hát nem akkor történt e a Pausz-féle eset, mely annyira fölzdította az egész nemzet egyetemét? Hát nem-e akkor történt, a fuzió után, mikor Tisza emberei a busás állami javadalmak mellé jutottak, hogy Luksics, a zálogházi igazgató megmutatta az utat a későbbi Amerikába vitorlázó sikkasztóknak? De előhozzuk-e a többi eseteket? Minek? Miért háborítsuk az amugy is fölháborodott beesületes kedélyeket?

És mit tett Tisza Kálmán? Azt tette, hogy megvédelmezte saját rendszerének embereit. Kiállt a fórumra és saját érintetlen becsületének, soha kétségbe nem vont tisztességének előtérbe állításával elfedezett oly bűnököt, melyet uralomra került pártjának konkra éhes alakjai követtek el.

Ebben a korban születtek a Bokross Elekek. Ettől az időtől számítódik sok ember csudás meggazdagodása, ez volt a bűnök eltusolásának, a bűnösök megmentésének, a korrupció melegágyának a század utolsó negyedében az első korszaka. Meglehet, majd a történetírók Tisza-korszaknak nevezik el.

Jött utána egy más kormány s a korrupció hajtása ekkor már buján kezdett virágozni. Ekkor élte főidejét a vicinális-rendszer s ütött be a bankdirektor-képviselőség nyavalyája. Ebből fakadt föl a Pulszky-féle Panama tekélye s akkor szakadt be Miklós főispán vicinálisával együtt a fából való vashidról az üzérkedés sötétségébe. A fölháborodás oly nagy lett, hogy ekkor már le kellett mondani Tisza Kálmán taktikájáról. A bukott embereket egyszerűen megtagadták; hagyták őket elveszni, vagy a börtönbe s onnét a bolondok házába záratni. De ők azért uralkodtak tovább s azt mondták nagy képpel a megkárosított, megcsufolt nemzet szemébe, hogy ez a beesületes kormányzat Magyarországon. Pedig ez a korrupciónak második korszaka volt.

Következett ezután a legsötétebb, a harmadik, a szemérmetlen korrupció korszaka. Bánffy Dezső bárónak kellett Magyarországon miniszterelnökké lenni, hogy a Tisza által elvetett tövis mindenütt a legkirívóbban burjánozza be a magyar politikai és társadalmi életet.

Bánffy Dezső báró pénzen vásárolta

meg politikai hatalmát, hát miért ne üzérkedhetnének a legvakmerőbb nyilvánossággal párthivei, az a sok-sok Morzsányi, a kikkel ő is csak politikai schlussokat kötött. Ti támogattok engem, én támogatlak titeket . . . Kéz kezet mos. Felesleges tehát többé a korrupciót titkolni.

Az ujonnan megválasztott Morzsányi tehát pirulástalan nyugalommal kiáltja oda fő atyamesterének és a többi Morzsányinak: „Igenis, hatvanezer forint sápot kötöttem ki magamnak, mert egy üzletet az államtól kieszközöltem. Nem tagadom, mert alig akad köztetek valaki, ki ártatlanabb volna nálamnál, aki követ dobhatna reám. Ti is vicinálisok, sápiszták vagytok, viszsza megyek közetek, ott az én legillőbb helyem.“

Olympusi fenséggel mosolyog erre a legfőbb minden egyéb, Bánffy Dezső báró, s azt mondja keblére öelve az ügyetlenségéért penitenciát tartott Morzsányinak: Igaz. És ez a Bánffy-féle korszak, a harmadik: a korrupció diadalának korszaka.

Városi közgyűlés.

— Második nap. —

Pécs, 1897. március 23.

A közgyűlés második napja is hasonló érdeklődés mellett kezdődött, mint az első napé, a padsorok elég szépen megteltek. Majorossy Imre polgármester pont 9-kor a következő szavakkal nyitotta meg az ülést: „Kedves kötelességemnek tartom a tegnapi, valóban emlékeztetőre méltó és mély hálára kötelező határozatért a tisztikar nevében a legforróbb köszönetemet kifejezni a mélyen tisztelt közgyűlésnek. Együttal sajnálattal vagyok kénytelen kijelenteni rosszalásomat azon incidens felett, mely itt, egyik helyi lap tudósítása szerint, e teremben elhangzott, amely szerint Papp bizottsági tag ur azt a kijelentést tette volna, hogy „kidobom.“ Lehet, hogy nem is történt ez az aktus, én legalább a nagy lármában nem hallottam.

A vízvezetési hálózat kibővítése.

Pinter Ferenc aljegyző ismerteti ezután részletesen a tanácsi elaborátumot, mely kronológikus sorrendben előtárja az 1894-iki vízmizeria óta történt próbafurások fázisait. Az akkori közgyűlési határozat ugyanis úgy szólott, hogy 6000 frt költséggel a tanács próbafurásokat eszközöltesse a Balokány tájékon, mert hidrotechnikusok és hozzáértő geológok e tájon vízbőségről biztosítottak, hogy majdan az innét nyerendő vízmennyiség bevonassék a vízvezetési hálózatba.

Három helyen is megkísérelték a furást. Az egyik helyen 56 méterre, a másikon 59-6 méterre furtak, honnét Skoff tanár elemzése szerint kifogástalan, tiszta ivóvizet kaptunk, míg a harmadik helyen, bár 62 méterre haladtak, nem nyertünk vizet. Igen ám, de ezek a kutak nagyon kevés vizet adtak,

mely egy esetleg beálló kalamitáson korántsem segítene.

A tanács ekkor a város más részein eszközöltetett próbafurásokat; a szigeti külvárosi legelőn és az ürögi ut táján; mert nagyon valószínű, hogy itt nagyobb mennyiségben van víz. Ezekre az újabb furásokra — a tanácsi javaslat szerint — még akkor is szükség leendett, ha a város keleti részén eszközölt furások kielégítőek lettek volna a mennyiség tekintetében is. Így aztán a szigeti külvárosi legelőn 28 méternyire, az ürögi ut mellett 68 méternyire haladtak a furással, de bizony víz a mai napig se bugyogott föl. De már homokkőréteget értek, a melyet ha áttörnek, a víz biztos.

Az eddigi költségek **18.258 frt 66 krt** tettek ki, midőn a tanács a munkálatok további folytatását fölfüggesztette.

A város tanácsának megkeresésére a belügyminiszter két szakközveget küldött le, akik f. évi január 18. és 19. én a helyszínén tanulmányokat végeztek helybeli szakértőkkel egyetemben s kijelentették, hogy a próba furási munkálatok helyesen végeztek, de azért nem nyertek vizet, mert a furások nem elég mélyek, s nagyon kívánatos a siker érdekében, hogy a furó-csővek legalább is 150 méternyire lemélyesztessenek.

Ez a szakvélemény a nagy vízvezetési bizottság elé lett terjesztve, a mely gyűlést tartott, melyben kimondták, hogy a furási munkálatok házilag folytatandók, s a közgyűléstől újabb 15.000 frt kérendő a további költségekre.

A tanácsi javaslat tehát abban kulminál, hogy a közgyűlés szíveskedjék 1) az eddigi munkálatokat jóváhagyólag tudomásul venni, 2) a tett tulkiadásokat kegyesen engedélyezni, 3) a felügyelettel és ellenőrzéssel a gazdasági tanácsos elnöklete alatt egy bizottságot megbízni, 4) alkalmas időben meghívott szakértőkkel az egész vidéket még egyszer tanulmányoztatni, 5) a félmillió költségen terhére ezen újabb 15.000 frt költséget utalványozni.

Erreth János kívánja, mielőtt érdemleges határozatot hozna a közgyűlés, hogy a Zellerin-cég ajánlata a már teljesített furási munkálatokra nézve, továbbá a cég számlája és a főszámvevőnek erre tett észrevételei felolvastassanak.

Néma csend állt be a teremben, mely percekgig tartott, a tanács tagok keresgélnek aktáik között, végre ráakadnak a kívánt dolgokra.

Pintér Ferenc aljegyző olvassa ezután a Zellerin cég ajánlatát, számláját, a főszámvevő nehézményeit, melyeket az okmányilag nem igazolt tételekre s tulmagas árakra nézve támasztott.

Erreth János ezután a következőleg folytatja: Pécsen nagyon sokszor megtörténik, ha valami építésről, vállalatról van szó, hogy a tanács közgyűlés hatáskörét tulajdonítja magának, a helyett, hogy szigorú végrehajtója lenne a közgyűlés határozatainak. (Halljuk!)

A tanács utasítva lett, hogy próbafurásokat eszközöltessen. A tanács nem ezt teljesítette, hanem Zellerinékkel egy végleges kutat készítettet 8000 frtért. A tanács tehát túllépte hatáskörét, mert midőn ebbe a stádiumba jött az ügy, a közgyűlés elé jelentést kellett volna tenni, nem pedig önhatalmulag fellépni és 18.000 frtot minden mandátum nélkül egyszerűen elkölteni.

Ez egyáltalán nem felel meg azon hatáskörnek, hivatásnak, melyet a törvény a városi tanács számára előír. Mert intézkedési joga csak a közgyűlésnek van, a tanács csak végrehajtója a közgyűlés akaratának. Tehát helytelenítésnek adok kifejezést, s óhajtom, hogy ez a régóta gyakorolt rendszer végvalahára megszűnjék a pécsi városházán.

Azt mondja a tanácsi jelentés, hogy

csak mint kísérleti dolgokat tartotta helyeseknek a vízvezetési bizottság. Ilyen körülmények között tehát a tanácsnak nem volt joga 18.000 frtot kifizetni. Hisz a tanács már 1896. januárban szerződött a Zellerin céggel, tehát már akkor kellett volna jelentést tenni a közgyűlésnek.

E kényszerhelyzet hatása alatt ki kell jelentenem a közgyűlésnek, hogy a mennyiben ez a rendszer tovább is fog tartani, kénytelen leszek jövődőre a tanács ellen fegyelmi eljárást kérni, mert nem engedhetjük, nem tűrhetjük, hogy a tanács ezután is tullegye magát hatáskörén és csak tisztán bábunak nézze a közgyűlést. Ez nem egyezik meg a tanács jogkörével, ez a közgyűlés jogának illuzoriussá tétele, kijátszása.

Indítványozom: mondja ki a közgyűlés, miszerint a kényszerhelyzetnek engedve bár kiutalványozza az elkölthött összeget, de a tanács eljárását helyteleníti és utasítja, hogy jövődőre, ha tulkiadásoknak szüksége forog fenn, tegyen erről jelentést a közgyűlésnek.

Polgármester: Az ellen, amit az igen tisztelt bizottsági tag ur kijelentett, hogy jövőre a fegyelmi eljárást fogja kérni a tanács ellen, igen természetes, hogy szavam nem lehet. Elismerem, hogy kötelessége és joga a bizottsági tag urnak ezt indítványozni, ha erre valódi oka fenforog. Biztosíthatom a közgyűlést, hogy én a formát is be akarom tartani. A jelen esetben ugyanis csak a forma nem lett betartva, mert csak 6000 frtig lett a hitel kérve. Hiba volt, hogy mikor a 6000 frt elfogyott, nem kértük a javítást; de hát ezeket a tavalyi szomorú katasztrófának tulajdoníthatjuk. Nekünk kötelességünkben állott a közgyűlés által élénkbe tűzött célt elérni, tudniillik, a vízvezeték hiányainak végleges megoldását. Mert azok a munkálatok, a melyek megtörténtek, azok mind szükségességek voltak, ezt szakértők is beismerték. Pláne egy németországi kitűnő szakférfi véleménye megerősített bennünket, hogy helyesen cselekszünk, a hogyan cselekedtünk. Ha idejében tehát be is jelentjük a több szükségletet, a dolog vége az leendett, hogy a közgyűlés megszavazza, mert szükségünk volt rá. Ha elpocsékoltuk volna a város pénzét, akkor méltán érhetne bennünket a szemrehányás. Részemről tehát nyugodt lélekkel bocsátom a közgyűlés elbirálása alá az egész dolgot.

Herbert János beismeri, hogy hiba történt, de ez is csak formai hiba volt. A tanács nem a közgyűlés mandátumát lépte túl, hanem a hitelt. (Derűtség.) Indokul hozza föl a 94-iki nagy vízhiányt, melyen sürgősen segíteni kellett. Beszédének többi része annak a kidomborítására szolgál, hogy a tanács ténykedése mindenben igazolt, szükséges és indokolt volt; mert ha mi bármikor is újabb hitelt kértünk volna, azt megnyertük volna. (Erreth János: Persze, a többség megszavazza.) Herbert: (folytatja.) Valószínűleg most is meg fogja szavazni. (Erreth János: Én is megszavazom.) Herbert: Itt tehát a rosszalásnak nem lehet helye, ajánlom a tanácsi javaslat elfogadását.

Littke József: A dolog lényegére nézve Erreth bizottsági tag urnak teljesen igaza van. A megszavazott 6000 frt túllépése nem volt szabad s meg kellett volna kérdezni a közgyűlést, hogy beleegyeznek-e? A mostani uralkodás alatt én is reményelem, hogy ez többet nem fog megtörténni. Fölhozza ezután a Köszl-féle katasztrófát, melynek épp az volt a tulajdonképeni oka, mert a közgyűlés határozatát semmibe sem tekintették. Ha akkor Krausz kapja meg a boltot, úgy nem áll elő a sajnos katasztrófa. Mi a már megtörténtet — sajnos — meg nem változtathatjuk, nem is szeretném bolygatni a

dolgot, s szeretem hinni, hogy jövőben ilyen keblemetlen felszólalásokra nem is lesz ok. Mert én, szívesen akarok ide járni. Én tehát nem járulok hozzá Erreth ur javaslatához, csupán egyszerűen kimondanám, hogy ebből az esetből precedens ne alkottassék; miért is javaslom: térjünk a napirendre.

Pleininger Ferenc: Ugy a polgármester, mint Herbert tanácsos beismeri a hibát, mentik azonban azzal, hogy ez csak a formában, nem pedig a lényegben van, a mennyiben a tulkiadást nem pocsékolták el oly célokra, a melyekből a városra semmi előny nincsen biztosítva. De hiszen, tekintetes közgyűlés, ha a tanács nem a formában, hanem a lényegben hibázott volna, akkor nem helytelenítést kellett volna indítványozni, hanem a tanács vagyoni felelősség alá vonásának volna a helye. Nem olyan mellékes dolog ez, mert ha valahol, úgy éppen a közéletben meg nem sérthető a legcsekélyebb formai dolog sem. Hozzájárul Erreth indítványához.

Erreth János és Herbert János szavaik értelmét magyarázó fölszólalása után

Horváth Antal fölvilágosítást kér az iránt, hogy a telek-tulajdonosok, a hol a furások történtek, vajjon tisztességes s nem a Karay-féle árakon kártalaníthatnak-e? De elismerést is akar szavazni azoknak, a kik a további furásokat megakadályozták. Végezetül kérdezi, vajjon nem lenne e jobb és olcsóbb ezeket a furásokat mással végeztetni, (közbeiktatások: Házilag!) mert az agyagrétegekben való furási munkálatok meglehetősen borsosan vannak fölszámítva. Legjobbnak vélné, ha abba az ellenőrző bizottságba még egy vagy két szakember is beválasztatnék. Talán lehetne találni oly embereket, a kik valamit értenek is a dologhoz.

Herbert tanácsos felvilágosításai és Littke József felszólalása után, a ki mint tagja annak a bizottságnak, beismeri, hogy nem sokat ért a dologhoz, a polgármester reaszummálja a dolgot, kijelenti, hogy a megtörtént dologból precedens nem kíván alkottatni, a mit az is igazol, hogy beszüntette a munkát, a mivel ismét csak a formát akarja betartani.

Szavazás utján 33 szóval 25 ellen Littke indítványa fogadtatott el.

Telegdi boltja.

Olvastatott a tanácsi előterjesztés, hogy a Telegdi által birt VIII. sz. bolthelyiség az egyetlen ajánlkozó, Schönwald Imre ékszerésznek évi 801 frtért bérbe adatik. Elfogadtatott.

A bányatelepi korcsma.

Mivel a városnak a bányásziskola fölépítése végett egy darab területre szüksége van a Hirschfeld Samu által bérben birt gesszentyés erdőből, aki csak úgy hajlandó átengedni a bérlet tartama alatt a kívánt területet, ha az ő korcsma-bérletét 6 évre meghosszabbítják. A tanács tekintetbe véve a fölhozott méltányossági okokat, javasolja a közgyűlésnek a bérlet meghosszabbítását, mely egy szegény özvegynek és hét gyermekének biztosítja az existenciát — a közgyűlés Czirják fölszólalása dacára elfogadja a tanácsi javaslatot.

Megfejelt városi árlejtések.

A tanács előterjesztette a bányásziskola építésére nézve tartott árlejtés eredményét, mely szerint egyes vállalkozók összesen 1482 frt 70 krnyi megtakarítás mellett hajlandók a munkálatokra. Minden egyéb munkánál az olcsóbb vállalkozóra indítványozza a kivitelt bizni a tanácsnak az ácsmunkát javasolja Himmelnek kiadatni, noha Kléber ácsmester olcsóbb ajánlatot tett; indokolja pedig ezt azzal, hogy Himmel már régi megbízható vállalkozója a városnak s utólag ő is hajlandónak nyilatkozott a munkát a Kléber által tett engedmény mellett elvállalni.

Cirják Antal Kléber ajánlatát fogadja el, mert ő volt az árlejtésnél a legolcsóbb vállalkozó, s ha folytatják azt a gyakorlatot, hogy a város árlejtéseire utóbb rá lehet licitálni s mindig egyes protegált iparosok kapják a munkát, akkor majd ma holnap nem akad komoly iparos, ki az árlejtésnél konkuráljon, s akkor majd bekövetkezik, hogy nem elengedés, hanem az előirányzatra való ráfizetés mellett kapunk csak vállalkozókat.

Erreth János hozzájárul Cirják indítványához, mert nem szabad játékot üznünk az árlejtésekkel, hisz csak nemrég határozta el a közgyűlés, hogy jövőre utóajánlat nem vehető figyelembe befejezett árlejtési tárgyalás után. Ez egyesek monopoliumára vezet, pedig utal a „Pécsi Figyelő“ nemrég megjelent vezércikkére, a mely szerint a Battyányi kaszárnyánál éppen a megbízhatónak jelzett Himmel dolgozott összetoldott szarufákkal. Ha ez igaz, hogyan bizhatik a mérnök benne továbbra is, ha pedig nem igaz, mért nem indit sajtópert.

Herbert tanácsos kijelenti, hogy abszolút igazság szempontjából igazuk van azoknak, akik a legolcsóbb vállalkozóknak akarják kiadni a munkákat, de a tanácsnak kötelessége, hogy — mint minden jó gazda — ne mindig az olcsóságot nézze, hanem a megbízhatóbb vállalkozónak adja a munkát. Az a fő, hogy az épület kifogástalan legyen, ezt pedig csak teljesen kipróbált vállalkozóval lehet elérni, mert az ellenőrzés ugy is csak írott malaszt. (Közbeszólások: Éppen az a baj!) Mert a város műszaki közegei nem győzik az ellenőrzést.

Rauch főmérnök kijelenti, hogy mióta ő áll a mérnöki hivatal élén, az ellenőrzés minden városi munkánál szigorúan keresztül lesz vive, s nem is lesz hiba. Az Erreth által felhozott esetre vonatkozólag megjegyzi, hogy a Battyányi laktanya tetőszerkezetét nem is Himmel, hanem Csonka készítette, de meg is vizsgáltatta azt s ott nincs hiba, hanem a Fejérváry-laktanyánál, mely még az ő hivataloskodása előtt készült.

(Lapunk aposztrofált vezércikke nem is állította, hogy a Battyányi laktanyánál Himmel volt az ács-vállalkozó, hanem csak a polgári leányiskola munkájánál volt megnevezve Himmel, ki ott 10 százalék engedményt nyerte el a munkát egy 15-6 engedményt ajánló vállalkozóval szemben.)

Littke József szerint itt nem Himelről, vagy Kléberrel kell beszélni, hanem az elvről. Ha az ellenőrzés, mint a főmérnök mondja, szigorú, akkor nincs veszély arra nézve, hogy az olcsóbb vállalkozó rossz munkát szolgáltat, mert akkor nem fogadja el a város.

A többség erre a bányásziskola ács munkáját. Kléber ács mesternek, mint az árlejtésen legolcsóbb ajánlatot tevő vállalkozónak rendelte kiadni.

Apróbb ügyek.

A városi pénztár megvizsgálásáról szóló jelentés tudomásul vétele után előterjesztett Kovács István és társainak kérése, hogy az Árpád utcának a Tábor és Makár utca közötti részében vízvezetési cső rakassék.

A közgyűlés ennek a kérelemnek helyt adott azzal a kikötéssel, hogy az ottani háztulajdonosok a vizet házaikba bevezessék.

Somogyi Károly felebbesztését, melyet ama tanácsi határozat ellen adott be, a mely a színház világítása és fűtése körül felmerült napszámok költségeit az 5000 frtos szubvenció terhére írta, a közgyűlés Fekete Mihály tiszti főügyész felvilágosítása után elvetette, mert a miniszterileg jóváhagyott s a múlt időre is kiterjedő szerződés értelmében a világításnál és fűtésnél működő városi alkalmazottakat a színigazgató tartozik fizetni.

Öz v. Guttmann Joachimné kérte a Telegdi féle bolthelyiség után fennálló városi bérkövetelés 60%-ának elengedését — méltányossági okokból. Dacára, hogy emelkedtek hangok ennek az indokolatlan kérelemnek a megadása ellen, a polgármester az általános társalgás és zaj között kimondta a határozatot, hogy a kérelemnek hely adatik.

A hevesi átirat.

Vasvármegyének a megyei alkalmazottak fizetés rendezése ügyében intézett átirata tudomásul vétetvén, a tanács előterjesztette Heves vármegyének a kvóta felemelése ellen intézett átiratát azzal a javaslattal, hogy a közgyűlés pártolja ezt az átiratot.

Littke József ellenzi ennek tárgyalását, mert a politika nem való a város közgyűlési termébe s helytelennek tartja, hogy a kvóta megállapításából egyáltalán politikai kérdést csináltak. Különbösen is abszurdum arra a merev álláspontra helyezkedni, hogy a kvótát egyáltalán nem emeljük, ha ezért más uton kellő kárpótlást kapunk. Ezért ellenzi a feliratot s a hevesi átiratot egyszerűen tudomásul vétetni indítványozza.

Záray Károly pártolja Littke indítványát, mert ebben a kérdésben úgy sem lesz foganatja a törvényhatóságok feliratának, a melyeket egyszerűen ki fognak adni a kvótabizottságnak, ott pedig csak úgy lenne sulya az ilyen feliratoknak, ha azok újabb anyagot és adatokat szolgáltatnának a kérdés eldöntéséhez. Ez a kérdés szorososan összefügg a vám- és kereskedelmi szövetség kérdésével, azt pedig nem tudjuk, hogy ebben a kérdésben milyen előnyöket biztosított számunkra a kormány a magasabb kvóta kárpótlásai. Kár tehát a főjegyzőt fárasztani a hiábavaló felirat szerkesztésével.

Pleiningger Ferenc Littke ellenében hivatkozik a törvényre, a mely országos politikai kérdések tárgyalását is a törvényhatóságok hatáskörébe utalta, tette pedig ezt azért, hogy a nagyfontosságú országos kérdésekben módot és alkalmat adjon az országos közvélemény törvényes megnyilatkozására, a mit aztán a kormány felhasználhasson fegyverül az ellenkező törekvések leküzdésére. Ha valahol, úgy a kvótakérdésben kötelességük a törvényhatóságoknak ezt a fegyvert a kezébe adni a kormánynak, hogy az az osztrák jogtalan követelések ellenében az ország kijelentett közvéleményére hivatkozhat. Azt a kijelentését Littkének, hogy a kvótaemelés merev ellenzése abszurdum, nem fogja megköszönni a tavalyi kvótabizottság, melynek tagjai voltak Tisza Kálmán, Szél Kálmán, Falk Miksa és Láng Lajos, a kik szintén erre az álláspontra helyezkedtek, pedig bizonyára rendelkezésükre állottak azok az adatok, a melyeket Záray itt felhozott: ajánlja ezért a tanács javaslatának elfogadását.

Ezután az egész közgyűlés — Littke József és Záray Károly kivételével — határozatilag kimondta, hogy Heves vármegye átiratát pártolja és hasonló szellemű feliratot intéz az országgyűléshez.

A hitelesítő bizottság kijelölése után a közgyűlés d. e. 11 órakor feloszlott.

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 23.

Napirend 1897. március 24-én.

Naptár: szerda, márc. 24. — Róm. kath.: Gábor. — Prot.: Gábor. — Görög kel. (márc. 12.) Teofánész. — Zsidó: Veadar 20. — Nap két 5 óra 40 perckor; nyugszik 6 óra 1 perckor. Hold két éjjél után 47 perckor; nyugszik reggel 8 óra 23 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 8 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, helyenkint csapadék és hőemelkedés várható.

— (A pécsi kath. legényegylet) vasárnap megtartott közgyűlése alkalomával a tisztikar a következőleg választotta meg: I. dékány Rumpach Károly, II. od. dékány és jegyző Glazer Mihály, pénztárnok Kasznár István, ellenőr Fiedler Mihály, I. könyvtárnok Németh Jenő, II. ok. könyvtárnok Ámon Nándor, főrendező Kaizer Viktor, rendezők Cvenics Ferenc, Scholtisz Lajos, Virágh Károly, Filler Ferenc, Schneider János, Frikker Rajmár; billiard rendezők: Scholtisz Lajos és Konrád Ádám; énekrendező Frikker Rajmár.

— (Tervbevett állami népiskola.) Baranya Mágocs községe lépéseket tett aziránt, hogy ott a megszüntetett állami agyagipariskola helyett állami népiskola állíttassék. Amde hallomás szerint a minisztérium oly nehéz és szűkkeblűségre valló feltételekhez köti magát, hogy annak elfogadását a község jól felfogott érdekei gátolják. Salamon József kir. tan. tanfelügyelő kormányhatósági megbízatás folytán legközelebb Mágocsra rándul, hogy ott a helyszínen az illetékes előjárósági közegekkel tanácskozzék és ha megállapodást sikerülend létrehozni, úgy Baranyában meglesz a második állami népiskola.

— (Nincs többé iskola-utca.) A pécsi utcák történetébe vastag betűkkel lesz nyomtatva a mai nap, ha ugyan valamikor irnak utcatörténelmet is. Ma délután 2 óra óta ugyanis nincs többé iskola-utca. Ebben az utcatörténelmileg nevezetes időpontban tudniillik kivonult egy városi rendőr, meg egy szolga, egy létrával, kalapáccsal, kellő számú szögekkel és egy csomó pléhtáblával és a belvárosi fiúiskola sarkáról levették az „Iskola-utca“ elnevezést s helyébe szögezték ezt, hogy „Kardos Kálmán-utca“. Azután sorban az utca házairól is levették a házszám táblácskákat s rövid félóra múlva eltűnt az iskola-utca s befejeztetett a legújabb történelmileg fontos reform, a — Kardos Kálmán-utca létrehozása.

— (A vidéki hírlapírók országos szövetségének) alapító tagjai közé Kalmár Piroska, a Vigszinház művésznője és Somogyi Károly a pécsi nemzeti színház igazgatója, 100—100 frttal beléptek és az alapítósági összeget mai nap meg is küldötték Lenkei Lajoshoz, a szövetség pécsi pénztárosához.

— (Fegyelmi vizsgálat.) A szegzárdi róm. kath. iskolaszék szombaton tartott ülésében elhatározta, hogy a pécsi széknel fegyelmi vizsgálat elrendelését kéri a nyolc rk. férfi tanítója ellen.

— (A sorozás eredménye a mohácsi járásban.) Megirtuk már, hogy — mint az idén mindenütt — úgy a mohácsi járásban is feltűnő számmal soroztak be ujoncokat. A sorozás Brillmayer Antal alezredes elnöklete alatt szombaton fejeztetett be s számbeli eredménye a következő: Felhivatott 1015 hadköteles, közülük besoroztatott 416. Tavaly csak 215 soroztatott be ebben a járásban: az idén pedig e szám megduplázódott.

— (Szerencsétlen esés.) Mohácon Katona Lajos kőműves elment Mayer

Jakab házának az elejét kijavítani. A ház egy lejtős helyre néz homlokzatával s így magasan áll fönn a dombon. Ezt a homlokzatot javítgatta emelvényén Katona, midőn egyszerre megcsuszott és leesett. A lezuhanás következtében erős zuzódásokat szenvedett, karját eltörte s bal fülkagylója jó mélyen beszakadt. A gyorsan alkalmazott orvosi segély mentette meg életét. Most ápolják s fölgyógyulásához remény van.

— **(Öngyilkosság.)** Nehéz volt az élet gondja Jung János kurdi földmivesnek, mert nem tudott 6 apró gyermekének eleget keresni, a kik pedig minden nap kenyeret kértek, hogy éhségüket csillapíthassák. A szegény apát a létért való küzdelem buskomorrá tette és öngyilkosságba kergette. A szoba gerendájára akasztotta fel magát, s mire észrevették, már meg volt halva az 50 éves ember, a kit felesége és hat árvája sirat.

— **(Ellopott bicikli.)** Ba hula József dr., Mária-utca 1. szám alatti lakásáról, ma délután két órakor az orvosnak a kapubejárat alatt álló biciklijét ismeretlen tettes ellopta. A lopást bejelentették a rendőrségnek s most keresik a biciklitolvajt.

— **(Árvíz a hal-téren.)** Ma délután 2 órakor valóságos árvíz fenyegette a haltér és az országut házáit. Egy kocsis, a ki a vízvezetéki tüzsapon keresztül akarta a kocsin levő hordót megtölteni, a csapot elrontotta és a víz ugyszólván toronymagasságra csapott fel s elöntötte a teret és az országutat, míg végre egy jó félórai munka után a csapot megigazították s az improvizált árvíz véget ért.

— **(Agyonverte a feleségét.)** Vad kegyetlenséggel véghezvitt gyilkosság történt tegnapelőtt reggel Mogyoróska pusztán. A puszta egyik viskójában lakott Jónás Antal, vályogvető cigány, a feleségével Babos Katalinnal. A házaspár nem a legjobb egyetértésben élt egymással és különösen az szította köztük az ellenségeskedést, hogy Jónás Antal nem igen ismerte a takarékoskodást s a mi keveset keresett is, elitta s aztán mindig az asszonyt ütnehajtotta: hogy szerezzen élelmiszerre és pálinkára pénzt. A szegény asszony dolgozott, a mit tudott, de végre is kitört belőle az elkésesedés és az urát azzal fenyegette, hogy elhagyja, ha meg nem javul. Jónás Antal szombaton este szokása szerint bement Sámód községbe és ott a kocsmában mulatott egész éjjel. Nem is tért haza, csak vasárnap reggel s ekkor megint kiűtött a házastársak között a perpatvar. Most azonban szomorúan végződött és az asszonymak halálát okozta. A férj ugyanis először egy botot ragadott fel és azzal kezdte ütlegelni, majd mikor mindjobban feldühösödött ellene, egy fejszével ment neki. Az asszony menekült volna ekkor előle, de már késő volt. Az elvakult ember beszorította a konyha egyik sarkába és ott egymás után vagy hat fejszeapást mért rá s mikor az asszony vérző sebektől boritva összeesett, még rá is ugrott és csizmája sarkával összevissza taposta. Az asszony ott halt meg ura lábai alatt s vérben uszva, összevagdalt fejjel és kékrezdődre taposott testtel találták meg. A gyilkos, borzasztó tette elkövetése után, megszökött s most nyomozzák.

— **(Leégett szalmakazal.)** Felsőmindszenten Faller János, ottani lakosnak a házától alig pár lépésnyire egy kazal szalmája volt összerakva, a mi nyolc forint értéket képviselt. A szalmakazal egész szépen megvolt a ház háta megett az egész télen, mert a gazdának egyéb tűzrevalója lévén, hozzá sem nyult. S bár nem akarta feltűzteni, mégis a tűz martaléka lett, mert a mult hét végén, ismeretlen okból kigyuladt és porig égett. A károsultnak egyáltalán nincs gyanuja, hogy a tüzet gyújtogatás okozta volna s így a legnagyobb valószínűség szerint a tűz oka véletlen szerencsétlenség lehetett.

— **(Szénát loptak a lovaiknak.)** Hatan valának ők, a szegény hárfások, a kik kóborolva járták be Oroszló vidékét. Nem jól kedvezett azonban nekik a szerencse s nemcsak hogy maguknak, de a gebéiknek sem tudtak élelemrevalót szerezni. Végre is lopásra vetemedtek és Paunz Miksa, oroszlói lakos házapadlásáról két métermázsza szénát ellopván, így legalább ívetették a gondját annak, hogy a lovaiknak mikép szerezzenek élelmet. A káros azonban feljelentette a lopást a sásdi csendőrségnél és a csendőrök ki is puhatolták a szénatolvajokat Renberg Antal franciaországi, Szigfrid Gábel és Angyelo Gábel tiroli, Rajminusz János morvaországi, Rosenfeld János vas megyei és Siki József veszprémmegyei hárfás cigányok személyében, a kik a lopást be is ismerték, azt hozván fel mentségül, hogy ha ők éheztek is, azt már nem nézheték, hogy a lovaik is éhezzenek s ezért loptak. Most a bíróság végez velük.

— **(A familia Pécssett.)** A törvényszéki végtárgyalási teremben fegyveres örök között ülő tolvaj cigányfamilia tagjai sorsa iránt érzett kíváncsiság egész csomó cigányt csődített be Pécsre. Van köztük egypár olyan is, a ki tanunak van beidézve s ezek közül két asszony, Kolompár Örsze és Kolompár Rozi cigányasszonyok, úgy látszik, meg akarták kísérelni Pécssett is a szerencsét s lopni indultak. Bementek egy cigánygyerekekkel a pálya-utcán Szlukovini Gyula vegytisztító és kékfestő intézetébe s ott kalapot akartak venni a fiu számára. Ez azonban csak ürügy volt, mert a kalappróbálgatás közben egy alkalmas pillanatban egy vég festett kartont dugtak a kosarukba s azzal aztán odább álltak. Rendőrségünk azonban — a káros feljelentése folytán — csakhamar elfogta a tolvaj asszonyokat s a lopott portékát el is kobozta tőlük. A két asszony a börtönbe került, így hát a Kalanyos familia szabadon levő tagjainak rossz szolgálat a szerencse Pécssett s ők is nemsokára egy kosztra kerülnek a többiekkel bent az ügyészség fogházában.

— **(Megharapta a kutya.)** Tegnap ismét történt egy kutyaharapási eset. Szanc Mihály, 8 éves kis fiu gyanútlanul ment el a Nepomuk utca 13. szám alatti ház előtt, mikor kiugrott onnan az ott lakó Stern Sándor kutya és rávetvén magát a fiura, bal arcán megharapta. A fiu sebeit az orvosok kiégették; a veszedelmes kutyát pedig kivitték a gyepmesteri telepre, megfigyelés végett.

Művészet, irodalom.

○ **Virágcsata a színházban.** Valóságos háború folyt tegnap a színházban, azzal a különbséggel, hogy itt nem golyóval, hanem virággal lövöldöztek s nem is azt akarták megölni, akire a lövegeket irányozták, hanem egy távollevő, láthatatlan ellenség volt a támadás célpontja. Persze ezt a „Pálffy-Ligeti háborút” is, mint minden európai bonyodalmat, nagyhatalomnak — jelen esetben a direktornak — köszönhetjük. Az évad javarészeiben nem volt Somogyinak egy

operett-szubrettje sem, most meg a jövő évadra van kilátásban kettő is; ezért van aztán dilemmában a direktor s szeretné, hogy a jámbor közönség kaparja ki a gesztenyét a parázsból, vagyis a közönség válaszson a kettő közül, hogy ő aztán szélnek bocsáthassa azt, aki megbukott a publikumnál. De hát ennél a kérdésnél igazán megégeti a körmét, aki belenyul a parázsba választani, mert — valljuk meg őszintén — nehéz a választás s egészen úgy érezzük magunkat, mint a cigány, mikor a melegedés és evés közti választás problémáját úgy akarta megoldani, hogy engedjék — szalonnát piritani. Lekecsedni tudunk egyik mellett is, másik mellett is — de megbuktatni egyiket se. — „Az eleven ördög” tegnapi előadása bizonyoságot tett róla, hogy mikor a lelkesedést nem pusztán a nyujtott műélvezet, hanem egy kis harci kedv is fokozza, akkor határt alig ismer. — Mert hihetőleg tisztában van vele Pálffy Nina is, kinek előnyeit mindenkor szívesen elismertük, hogy a tegnapi ovációk nem pusztán az „Eleven ördög” művészi alakításának, hanem jórészen a fentjelezett háború által előidézett harci kedvnek voltak kifolyásai; hisz láttuk már színpadunkon megfordulni Blahánét, Komáromi Mariskát, Hegyi Arankát, Küry Klárát, de a tegnapihoz hasonló tüntetést egyik mellett sem volt alkalmunk tapasztalni. Mikor Pálffy Nina első ízben jelent meg a színen, zugó tapsvihar és valóságos virágzapor fogadta, óriási virágcsokrot és egy nagy virágkosarat nyujtottak fel neki, a kisebb esokrok pedig csőtől hullottak a színpadra; a második felvonásban ismét egy nagy virágkosár, a harmadikban egy gyönyörű mellesokor sorakozott az előzőkhöz, közbe-közbe nem szűnván meg az apró viráglövegek hullása sem.

Ily körülmények között természetesen Pálffy Nina sem maradt hálátlan s igazi bravurral játszotta meg a temperamentumának teljesen megfelelő címszerepet, pajzán elevenséggel ragadva magával az amugy is emelkedett hangulatban leledző közönséget, amely azonban ilyen alkalomra lehetett volna számosabb is, mert a nézőtér bizony csak félig telt meg. — Kitűnően volt disponálva Juhász Ilka is, ki Hermin szerepében csillogtatta énekművészetét s harmadik felvonásbeli szerelmi áriájával valósággal remekelt. A komikus elemet Bolgár (Desperrières), Gyarmati (Pomponius), Erdélyi (Tibulle) és Bodroghiné (Veronika) emelték érvényre ügyes mókáikkal; — szóval a primadonna háborúnak egy elvezetes estét köszönhetünk, de azért a háború sorsa még nem dőlt el végleg, mert a tegnapi csata bizonyosága ugyan annak, hogy Pálffy Ninát szeretjük, de nem bizonyítja azt, hogy Ligeti Irmát elejtettük, vagy csak kicsinyelnők is.

○ **A „Négy Évszak” Pécssett,** Hévési József és Hetényi Béla poétikus drámai idilljét — mint értesülünk — Somogyi igazgató megszerezte előadás végett. A nemzeti színházban Budapesten nagy sikert aratott új szindarab első előadására, mely a közel jövőben meglesz. Csillag Teréz is lejön, a kia budapesti nemzeti színházban, annyi művészettel kreálta a „Négy Évszak” fő női szerepét.

○ **Felolvasás a színházban.** Színházunkban holnap este a felvonásközökben Királyfy Pál, már 17 éve Amerikában tartózkodó hazánfia, felolvasást tart utazásáról, melyet Chicagóból Budapestig gyalog tett meg 90 nap alatt — fogadásból. Utána egy angol szavalatban bemutatja az amerikai színművészetet.

Longines arany és ezüst zsebórák egyedüli raktára Ernest Francillon & Co gyáros (Szt. Imier Sveicz), továbbá a legkülönbözőbb arany-ezüst 1/4 órát ütő és ismétlő

zsebórák, chronométerek, chronographok, ugy a legdiszesebb salon és ebédlő órák baroc, renaissance és XVI. Lajos korabeli kivitelben rendkívüli szép választékban eredeti gyári árban több évi jótállás mellett Schönewald Imre órás és ékszerésznél (Pécsett, Királyfőutca Hattyuépület) kaphatók, ki mindenemű javítást is gyorsan és jutányosan teljesít.

Törvénytörés.

A Kalányos-familia.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. március 23.

A familia ma a javulás útjára tért. Mig tegnap még sok esetben tagadtak s be akarták mártani maguk helyett a bajba a familián kívül álló vádlottakat, vagy az orgazdák rovására vallottak, — ma már beismertek szépen mindent, sőt a magukkal bajbakevert orgazdák iránt is olyan jó szívvvel voltak, hogy nagy részét tisztázták a vád alól. Egész magaviseletük nem ugyan megbánásra, de arra vall, hogy tetszik nekik a börtönbeli élet, a hol rendes koszon tartják őket s ezért ha már oda kerültek, meg is akarják szolgálni a humánus bánásmódot azaz, hogy nem sok dolgot adnak a törvénytörési uraknak, hanem bevallanak mindent szépen. Annál is inkább, mert tegnap se sokat értek el a tagadással; hiszen a tárgyalást a nagy bünhalmaz teljes ismeretével vezető Varga Nagy István elnöklő bíró keresztkérdései alatt zavarba jöttek s végre is megvallották az igazat. Pedig gyakran vakmerőségig vitték a tagadást, mikor például Szalai Imre így fakadt ki Miklós Péter csendőrőrmester ellen:

— Ne tessék elmásolni a dolgot. Ha azt mondja az őrmester ur: hazsudik.

Persze, hogy erélyes elnöki rendreutasítást kapott ezért a vádlott, a ki ma már szinte egészen megjuhászodott.

Tegnap még Kalányos Kati is erősen tagadott és kereken kijelentette, hogy:

— Bármit is csinálnak a tekintetez urak, mégse ismerem be. Minek ismerném be, ha nem loptam.

Ő különben a csendőrök előtt is nagyon kardosan viselkedett, mikor elfogták s Kis Bene János matyi lakoshoz hogy odavezették, hogy mutassa meg, mikép követték el annál a lopást, ezt mondta a károsnak:

— Hát hisen loptam, hogyne loptam volna!? És ha kierestének, megint lopek. Azért vagyok csigány!

A tárgyalás menete nem volt minden érdekesség híján, a miből kiemeljük a következőket.

Egy kis számvetés.

Csak a kártyavetéshez ért a szegény cigányasszony, nem pedig a számvetéshez. S mikor irásból olvassák a fejére bűneit, akkor meg a fufangját is elvesziti és megzavarodik.

Kovács Kati például Matyon és a szomszéd községekben hét házba ment be koldulás ürügye alatt és onnan összesen kilenc darab zsákot ellopott. Az elnök kérdése után, hogy mondja el, hol és hány zsákot emelt el, így felelt:

— Hát Matyon 2 udvarból 3 zsákot, Godisán két udvarból egy zsákot loptam el.

— Két udvarból egy zsákot? Hogyan lehet az? Talán egy udvarból kettőt?

— Hát . . . nem a, kérem alássan, két udvarból kettőt.

A familia asszonyai karcsu, formás teremtesek. Igazi típusai a cigány asszonyoknak, de van különösen egy közöttük, Kalányos Vera, a ki ha nem a cigánysátorban, de valami urihásban lát napvilágot, ma hét vármegye aranyifjúsága bolondulna a két

ragyogó, fényes fekete szeméért. Az a bűne, hogy a gyűdi uton egy előtte haladó kocsi-ról leesett női bundát jogtalanul megtartotta magának, illetve olcsó pénzért eladta. Azonkívül három rendbeli lopással is van terhelve s azokat be is ismeri, a bundát illetőleg pedig így védezik:

— Találtam, csókolom a kezsit a nagyságos törvénytörési uraknak.

— Hol találta?

— Hát a gyűdi uton leesett egy kocsi-ról és én felvettem.

Az amazon.

A familia asszonyai között van egy, a ki férfiruhában járt el a kirándulásokra.

Kalányos Petrovics Ágnes ez, a János lánya, a ki Petrovics Kalányos Ferenczel és Pállal együtt Csányi Józsefné Kun Julia, siklósi lakos házába tört be és onnan 50 frt értékű ágyneműt vitt el.

— Miért és hogyan követték el ezt a lopást? Kérde tőle az elnök.

— Hát kezsit csókolom, nagyon be voltunk résegedve. Én, meg a testvérem, a Ferkó, meg a Pali elmentünk és az ablakot betörtük s a Ferkó bemás ott és kiadogattott mindent.

— Ki szemelte ki azt a házat, hogy oda elmennek lopni?

— Én, csókolom a kezsit s a Ferkóval és Pálival el is mentünk.

— Miért épen azt a házat szemelte ki? Kérde tőle az ügyész.

— Hát . . . én nem tudom. Aztán meg régen is volt; már el is feledtem.

— Miért viselt férfiruhát?

— Mert hideg volt és fázstam, de nagyon.

— Hát maga ha fázott, mindig férfiruhába öltözködött?!

Erre aztán nem tud mit felelni a familia amazona, de az elnök ama kérdését, hogy ugye már el volt itélve lopásért, nem hagyja szó nélkül.

— Nem voltam én kérem bezárva, csak két hétig; de akkor is vizsgálat alatt voltunk.

Érdekes, hogy e betöréses lopásból került zsákmányon a három tettes megosztóván, Petrovics Kalányos Ferencnek egy vég vászon jutott, miből az gatyát csináltatott magának és abban is fogták el a csendőrök.

Keresztelés a nagy fűzfa alatt.

A familia egyik tagja, Petrovics Kalányos Pali, egy azok közül a szerencsések közül, a kik nincsenek bejegyezve a véderő leendő tagjai közé. Annál az egyszerű oknál fogva, mert Palit nem keresztelték meg sehol. Pap legalább nem s nincs is elanyakönyvvelve egyetlen anyakönyvben sem. Hanem azért nem pogány, mert meg van keresztelve.

— Hol keresztelték meg?

— Hát, kérem sépen, a nagy fűzfa alatt. Hoztak ki a gyűdi templomból sentelt vizet és ott keresztelték meg.

— És miért törték be Csányiéknál?

— Megtanultuk a lopást a Szalaitól.

En egész nyáron dolgoztam magamnak a Lulupustán, de a Szalai mindig odajárt, hogy mért nem lopek én is. Hát megkísérlettük egyszer az Ágnessel, meg a Ferkóval.

— Hogy feszítették be az ablakvasakat?

— Hát kirugtuk, kérem sépen.

— S mikor a lopott dolgokon megosztózkodtak, be is verték egymás fejét, ugye?

— Azs enyémet nem tudom, kérem sépen. De a Ferkó, meg azs Ágnes, azsok vesekedtek egymás fején.

Különben a familia pogány gyereke, a ki most 15 éves, mindent őszintén bevall s az elnök egy-egy kérdésére siet válaszolni, mintha örülne neki, hogy kérdezik tőle, mert ő talán el is felejtene elmondani.

Kalányos Pepi, mikor a lopott ruhanevetek közül ki kell választania, a mit ő ő adott el az orgazdákknak, a ruhadarabokat szép sorjában külön rakogatni kezdi.

— Meg kell keresnem, a mi a mienk.

— Nem sok van azok közt, a mi a maguké, szól rá az ügyész, hanem azért Kalányos Pepi csak mégis megtalálja a kendőket, a miket Pálival együtt vittek el Raab Józsefhez, mert a gyerek még nem értett a „gsefhez.”

Az 'álogosok.

Raab József és Torbó Lőrinc, egerághi, illetve harkányi lakosok állandó összeköttetésben álltak a familiával. Ők vették meg tőlük a legtöbb lopott tárgyat. Védekezésük azonban az, hogy nem vették meg, csak kölcsönt adtak rá, mert a cigányok ott-hagyták nekik zálogba, vagy mint ők mondják — 'álogba. És a legtöbb orgazdasággal vádlottnak ez a védelme; meg az, hogy ők nem tudták, hogy a megvett holmi lopott, vagy legalább is nem mondták meg azt az eladók. Maga a familia is sok esetben megerősíti ezt a védekezésüket s így tisztázza őket a vád alól.

Még Fördös Györgyné Szabó Kata is, a ki pedig komaasszonya Kalányos Katinak, csak ugy adott egyszer 1 forintot kölcsön ennek, hogy 4 abroszt hagyott ott nála, a mi persze szintén — lopott volt. De csak 'álogba hagyta ott s nem adta el neki.

— Igaz ez, Kati? Kérde az elnök.

— Igaz, kezsit csókolom, feleli Kalányos Kati a ki láthatólag büszke rá, hogy neki ilyen komaasszonya van.

Az igazságos osztózkodás.

Kalányos Kati és Kalányos Pepi Terehegyi Kovács Antal lelkésztől egy tajtpipát loptak el. A pipa ugyan benn-volt az irodában az asztalon, de ezt tagadják s azt állítják, hogy kint a folyosón — találták s onnan vitték el.

— Ismeri ezt a pipát? Kérde az elnök Kalányos Katitól.

— Hát ismerem, hogy pipa, Szól vállat vonva a Kati.

— Honnan lopták el?

— Nem loptuk kérem sépen, hanem a gangon találtuk és a Pepi vette el onnan és én adtam el Torbó Lőrincnek három forintért a harkányi vásáron.

— A pénzzel mit csinált? Megosztózkodtak?

— Igenis, megosztózkodtunk.

— Mennyi jutott a Pepinek?

— Hát neki is, nekem is egy forint negyven krajcár.

— Ugy? Hát még husz krajcár hova lett?

— Igazsán, majd elfeledtem, csókolom a kezsit-lábát. Azs azs enyém lett, a mért eladtam a pipát.

Kalányos Pepi, a Kalányos Petrovics Szevó felesége, szintén ismeri a pipát.

— Ismerem e? Hát muszáj megismerem. Ott volt a gangon. Ki tette oda, ki nem, azt nem kerestük, csak elvittük onnan. Mert a mit kinn hagynak, azt el lehet vinni.

Persze az elnök megmagyarázza neki, hogy bizony nem lehet s ebbe aztán a Pepi bele is nyugszik.

A rebellis asszony.

Kalányos Kati képviseli a familiában a ribillió szellemét. Ő volt a tolvajkirándulásoknak mindenkor a kezdeményezője és ha másképp nem tudott lopni, koldulni ment a Pepivel s ilyenkor mindent elcsentek, a mi a kezük ügyébe esett. Ő különben sohase volt Petrovics, csak Kalányos a becsületes neve.

— Neme? Hát Eszéken nem Petrovics néven itélték el? Kérde az elnök.

— Nem voltam én sohse Petrovics, csokolom a kezait. Itt van az őrmester ur, ő tudja, hivatkozik Kati nagy bizottsággal Miklós Péter csendőr őrmesterre.

— Miért lopták el Kis Bene János kabátját?

— Haragudtam arra aza emberre, kérem sépen. Ő sohse adott egy darabka kenyeret sem. Mindig azt mondta, hogy menjek dolgozni.

— Hát a Kati Józsefné tíz forintot selyemkendőjét miért lopta el? Arra is haragudott?

— Kenyeret kerestem, kérem, mert nagyon éhes voltam. Azt nem találtam, hát elvittem a kendőt. Pedig jobban szerettem volna egy darabka kenyeret, mert már két napja nem ettem.

— Hát ha a kendő mellett kenyeret is talált volna, ott hagyta volna a kendőt, kérde az ügyész.

— Megserettem a kendőt, azért loptam el. Különb is uri tőköt akartam vinni az udvarból, de nem fért a tarisnyamba. S aztán meg nagyon éhes voltam.

— Hát miért nem mentek dolgozni? Minek azért lopni, ha valaki éhes?

Kati asszonynak terhére van a lopás folytonos emlegetése és végre kitör belőle a rebellis, szocialista asszony.

— Nem mink lopunk csak, kezdi nagy hangon.

— De nemcsak maguk vannak ám bezárva, ad neki igazat az ügyész.

— Hát bizony megesik ez még a polgárokkal és az urakkal is. Aztán meg mi nem hagyjuk el a gyermekeinket, mint sok uri asszony és ha éhesek csak kell nekik kenyeret adni. Sohse tenném én azt, hogy a gyerekeimet elhagynám, úgy bizony.

Ez után a kis rebellis izü, de sok igazságot rejtő nyilatkozat után, ismét a ténybeli körülményekre tért át a végtárgyalás menete és mert a familia mindent beismer, halad is, mint a karikacsapás. Nem is zavarja meg más, csak az, hogy Kalányos Pepi különös jókedvre gyuladt egyszerre és nevetve sugdos össze a Kati-val, meg a Rozival és kényelmesen hátradülve a vádlottak padján, úgy kezdi fixirozni a hallgatóság zsufolva megtelt padosait. Ezért aztán az elnök megint és negyvennyolc órai külön elzárással bünteteti, a mit Pepi így vesz tudomásul:

— No hisen, érdemes is azokért a rongyokért becsukni az embert.

Epen ezért ma a tegnapról hátramaradt 11 bünezetet mind letárgyalhatta a bíróság. Ezek voltak pedig a Dani Jánosnétól Kalányos Vera és Pepi által ellopott 2 ló pokróc, — a Géci Istvántól Kalányos Vera által elemelt egypár csizma, — a Petrovics Ágnes és Kalányos Pepi által Kis Jánostól ellopott selyemkendő, — a Kalányos Vera és Kovács Kati által Weismann Miksa, viszlói borkereskedőtől ellopott kanavász, — Schmidt Sándor, szentlőrinci kereskedő kecsijáról Korpás Mihály, Kovács István és Kolompár József által leemelt dohány és más tárgyak, — Hönig Adolf ablakából Kalányos Petrovics Ferenc által ellopott forgópisztoly, — a Tapolca partján három ismeretlen káros meglopotása Kalányos Kati, Kalányos Pepi és Kovács Kati által, — Teubert György és neje kárára Szalai Imre és Petrovics Kalányos József által elkövetett betörés, — Faragó György siklósi lakos meglopotása Kolompár Rozi és Petrovics Ágnes által, — Fölker Antal, siklósi lakos kárára Petrovics Jánosné és Petrovics Rozi által elkövetett lopás és végül Kovács Józseftől négy lud ellopása Szalai Imre és Kalányos Petrovics által.

Lapunk zártakor a vád és vádbeszédekre került a sor. Ítélet csak holnap lesz.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

„Eleven Ördög.”

Pálffy Nina szerződésének érdekében alakult bizottság néhány tagja ma nálunk járt és vonatkozással a tegnapi tüntetésre és a „Pécsi Napló” mai cikkére a következők közlésére kérte szerkesztőségünket:

Sajnálattal kellett az egész színidény alatt tapasztalnunk, hogy Somogyi Károly szinigazgató ur tulságos takarékosága folytán a pécsi szinársulat — egyesektől eltekintve — élvezhetlen előadásokat tart. Különösen az operette terén volt ez első sorban észlelhető. Végre azonban Pálffy Nina k. a. fellépései által, melyek a közönség igényeit teljesen kielégítik, már azon a ponton voltunk, hogy a szinigazgató urral kibékülünk, a midőn tudomásunkra jutott, hogy Somogyi ur Pálffy-t, — mint rendesen úgy most is anyagi okokból — szerződésről nem fogja. Levél útján azon kéréssel fordultunk tehát Somogyi igazgató urhoz, hogy szerződéses tartósan Pálffy kisasszonyt. Ezt a levelet a rendesen és gyakran színházba járó közönség java része készséggel, sőt mondhatjuk örömmel írta alá. Aláírták pedig a következők: ifj. Fürst Gyula, Bedő Ferenc, Straiher, Bencenleitner, Müllherr Ferenc, Lauber, Stein, Bedő Ferenc, Lehner, Deutsch Béla, Piacek, Kende Alfréd, Schäffer, Litzke Lenci, Kovácsics József, Kende Oszkár, Höfler, Munk, Fekete Jenő, Fekete József.

Litzke Lenci ur ivén: Litzke Berta, Darócy Aladárné, dr. Darócy Aladár, Blum Róza, dr. Blum Béla, özv. Förster Béláné, Hegedüs család, Mathé Ödön, Besz Gyula, Naschitz Adolf, Kiss Ernő, Vaszary Gyula Sável Kálmánné, dr. Krasznay Miklós, dr. Tolnay Géza, Engel Mihály, Bilecky ezádos, Mészáros főhadnagy, Zöch fh., Zöld fh., Inselt fh., Kovácsics Károly, Tausz Gyula, Bedő Károly, Préger, Weisz Károly, Geltsch, Gross János, Krausz Aurel, Lövényi fh., ifj. Krausz Benő, dr. Fürst Győzőné, Litzke Frida, Dávid Ilona, ifj. Litzke József, Molnár Kálmánné, Fördös hdn. Rákosi Imre, Kim József, Simon József, Jeszenszky fh., Török János, Narancsik József, dr. Toldi Béla, dr. Lauber, Sipőc Istvánné, dr. Kimm Gáspár, Barna, Sági Kornél, Schönwald, Mandl, Kohárits, Nagy Sándor, Strausz, Grosz, Günsberger József, dr. Deutsch Zsigmond, Schwabach Zsigmondné.

Ezen névsort olvasva a „P. N.” szerkesztősége csak be fogja látni, hogy nem néhány hevílő ifjútól eredő tüntetésről van szó, hanem közóhaj teljesítéséről. Ez ezen hevílő ifjak bármelyike bir annyi műérzékkel, mint a „P. N.” szini kritikusa, a ki kötelességének tartja a meg nem támadott szinigazgatót is védelmébe venni, és annak szócsöve lenni. Mert, hogy a „P. N.” cikkírója a szinigazgató ur sugalmazása folytán írta a tegnapi esti óvatiót nevelésnek föltüntetni akaró sorait, kitűnik abból is, hogy ugyanezen kifejezéssel élt velünk szemben tegnap este Somogyi ur. Ne vészes dolog, hogy Somogyi ur és organuma minket bérletet szedő vigéceknek tenni kíván. Tessék jó társulatot tartani, tessék anyagi tekintetben gavallérnak lenni és tessék a közönség óhajait jobban respektálni, — majd akkor ez a közönség is hálás lesz és pártolja szinársulatát.

Visszautasítjuk a „P. N.”-nak eljárásunk felett mondott bírálatát és a t. közönség elbírálására bizzuk, vajjon a fent közölt névsor képezheti e szinügyekben a hivatott bírálót és alkothatja a közvéleményt, — avagy pedig a „P. N.” épen nem pártatlan kritikusa.

A gyorsan hevülő ifjak.

(Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése márc. hó 23-án.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ülés elején Szilágyi Dezső elnök bemutatja Andrássy Géza gróf lemondó levelét a rezsnyói mandátumról. Az ellenzék Andrássy-t lelkesen megéljenezte.

Hire van, hogy legközelebb a szabad- elvű pártot még egy nagytekintélyű tagja, egy volt miniszter, fogja odahagyni. A kvótá emelő táborában nagy a megrökönyödés.

Az elnöki bejelentések után minden vita nélkül elfogadták a gazdasági bizottság jelentését a képviselőház hivatalnokai és szolgálóinak kérelme tekintetében.

A tisztviselők drágasági pótlékáról, a nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről, az Olaszországgal a vagyontalan betegek kölcsönös ápolásáról, továbbá a magyar határ megállapításáról Bukovina és Beszterce-Naszód és Marmaros-megyék közt szóló törvényjavaslatokat vita nélkül elfogadták.

Végül a kereskedelmi tengerészek rendtartásáról szóló javaslatot Lukács Gyula négyszeri föl szólalása és Daniel Ernő b. miniszter fölvilágosításai után változatlanul elfogadták.

TÁVIRATOK.

— **Morzsányi redivivus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nagy zavarral folyt le tegnap az Erzsébetvárosban a Morzsányi rehabilitálni akaró csúf választási komédia. Heltai Ferenc választási elnök jogtalanul kitézte a zárórát, minek következtében számtalan Braun-párti választó nem juthatott az urnához. Nagy zajban hirdette ki az eredményt, mely szerint Morzsányi 1866 szavazattal győzött Braun 1504 és Goldner szocialista 18 szavazatával szemben. Tehát Morzsányi 224 szavazattal győzött. Nagy abcugolás volt a felelet a publikációra. A Braun-párt peticionálni fog.

— **Horánszky ünneplése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Royal szálló termeiben tegnap ünnepelték meg Horánszky Nándor politikai pályára lépésének 25-ik évfordulóját. Hodossy, Horánszky, Makkfalvy, Apponyi Albert beszéltek, az utóbbit különösen éljenezték, midőn toasztjában Zichy Jenő üdvözlésnek eme passzusát citálta: „Apponyi Albertnek neje soha más, mint szívének melegében lelkes magyar asszony nem lehet.” Hosszantartó, lelkes éljenzés után még Zichy Jenő, Salamon Tódor, Szentiványi Árpád, Bartha Miklós, Hock János, Sáhgy Gyula, Péchy Tamás, Ivánka Oszkár, Gullner Gyula, Apponyi Albert, Petthes Pál, Issekutz Győző, Károlyi Sándor, és István, Frey Ferenc mondtak felköszöntőket.

— **Az összeférhetlenségi bizottságból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága tegnap öt órakor ülésezett Andrássy Tivadar elnöklete alatt tárgyalta Benkő, Tolnay, Neumann és Samuel Lázár összeférhetlenségi eseteit. Az ítéletet néhány nap múlva hirdetik ki.

— **A kiegyezési tárgyalások elhalasztása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kiegyezési javaslatok tárgyalása bizonytalan időre elhalasztott,

mert kormányunk nem fogadta el a junktimot és a kvótát önállóan tárgyalják elkülönítve a többi kiegyezési javaslattól, csak a szentesítés fog együttesen történni.

A rozsnói mandátum.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Andrassy Géza helyett Rozsnón Andrassy Gyulát jelölik, Géza gróf azért mondott le, mert egy előkelő dúsgazdag fiatal kormánypárti képviselő megerős tette előtte, hogy Bánffy Dezső b. tényleg tette róluk az inkriminált kijelentést, noha tagadja. Várossy Gyula a holnapi ülésben interpellálni fog, miként tartotta Bánffy b. megengedhetőnek az összeférhetlenségi kérdésről a bizottsági tárgyalás idején befolyásolón nyilatkozni. A félhivatalos „Budapesti Tudósító“ tegnapi száma hozta Bánffy b. visszazippantó nyilatkozatát.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Egy jókarban lévő használt

jukker-kocsi jutányos áron eladó.

A kocsi megtekinthető siklósi-országút 22. sz. a. — Bővebbet Klimó-utca 11. sz. alatt.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Tavaszi
öltönyök
Havelocok

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

88. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

Legujabb, legolcsóbb és legizlésesebb női és gyermek kalapok

kaphatók

Fon Berta és nővére
divatárusnőknél Széchenyi-tér 7.
Városházával szemben.

3766. sz. tlk. 1897. Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hónig Lajos egerszegi lakos végrehajthatónak, Molnár Péter és neje László Juli végrehajtást szenvedők ellen 95 frt tőkekövetelés és jár. iránti vég-

4555. sz.
Ttkvi 1897

Hirdetmény.

Kacsota községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Szeptember hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1897. évi Szeptember hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Szeptember hó 20-ik napjáig bezárólag** nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelemztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék tlkvi hatóságánál.
Pécsett, 1897. évi márczius hó 6-án.

Lukrits István
kir. táblai bír.

rehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Magyar-Peterd község határában fekvő, a magyar-peterdi 312. sz. tjkvben felvett I. 1/4 telekre 682 frt, + 1710. hszsz, pinczére 50 frt, a 332. sz. tjkvben 1845. b. hszsz. szőlőre 612 frt, a 455. sz. tjkvben 1836. hszsz. szőlőre 50 frt, a 47. sz. tjkvben felvett 1679. és 1808. hszsz. szőlőkre 144 frt és a 172. sz. tjkvben 1835. és 1843. hszsz. szőlőkre 146 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi május hó 21. napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát minden egyes birtoktest után külön készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, Pécsett, 1897. évi febr. hó 28. napján.

Bogyay Pongrác
kir. táblai bír.

100 ezer drb.
tökéletesen
fajtiszta

ültetésre kitűnően alkalmas

gyökeres
Rupestris Monticola

eladó.

Ezere 22 frt.

Siptár Lajosnál

Pécsett, Nagy-Flórián u. 16. sz.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

2209. sz.
ki. 1897.

A baranyavári járás főszolgabirájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye baranyavári járásához tartozó és **Magyar-Bóly szék-**
helylyel: Magyar-Bóly, Lapáncsa, Illocska, Német-Márok, Lőcs, Szent-István,
Villány, Virágos és Herczeg-Szent-Márton községek szövetkezetéből álló közegész-
ségi körben szervezett

körorvosi állás

megüresedvén, ezen évi 300 frt fizetéssel, — melynek a vármegye törvényható-
sága által 1. é. április hóban tartandó közgyűléséből **500 frtra** leendő felemel-
tetése kilátásba van, — és a megállapított látogatási díjak élvezetével egybekötött
állásnak választás útján való betöltésére ezennel pályázatot nyitok s a választás
határidejéül **1897. évi április hó 7-ik napjának délelőtti 10 óráját,**
helyéül pedig **Magyar-Bóly** község tanácstermét tűzöm ki.

Ehhez képest felhívom pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen felszerelt
ez irányu kérvényeket **1897. évi április hó 6-ig bezárólag** hozzám annyival
inkább nyujtsák be, mert a netán később érkező kérvényeket figyelembe venni
nem fogom.

Dárda, 1897. évi márczius hó 20-án.

Stenge Ferencz s. k.
főszolgabiró.

Üzlet-feloszlatás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy helybeli

divat-, vászon- és kézmű-áru üzletemet a „menyasszonyhoz“, király-utcza

véglegesen feloszlatom, ennél fogva alant felsorolt árucikkeket **sokkal olcsóbban** mint bármely más

 v é g e l a d á s o n

kiárusítom; ajánlom tehát ezen a vételre kínálkozó jó alkalmat felhasználni és bevásárlásait nálam megtenni.

Teljes tisztelettel

Rothmüller Károly.

NAGY RAKTÁR: Legdivatosabb ruhakelmék, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé
és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és czérna-vásznak, kanavász, inlet,
grádlí és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zseb-
kendők, butorkelmék, matracszövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függő-
nyök, futó- és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szövetek, férfi és női bélés-
cikkek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.